

عنوان مقاله:

سبک فکری و نگرش احمد شاملو به مساله ی انسان

محل انتشار:

پنجمین همایش متن پژوهی ادبی نگاهی تازه به سبک شناسی، بلاغت، نقد ادبی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

پیمان تباری - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از راه های شناخت ذهن و زبان یک شاعر و درک بهتر شگردهای او بررسی سبکی آثار اوست. سبک شناسی آثار یک شاعر از نظرگاه فکری، زبانی و ادبی صورت میگیرد و سبک فکری یکی از زمینه هایی است که بیانگر جهانبینی و نگرش او میگردد، و این خود یکی از عوامل پدید آمدن سبک فردی (Individual Style) میشود. شناخت بهتر دگردیسی در سبک فکری و نگرش شاملو به مساله ی انسان و در نتیجه شناخت بهتر سروده های او از اهداف پژوهش حاضر محسوب میشود. روش پژوهش توصیفی و داده ها با توجه به تکنیک تحلیل محتوا و بر اساس سبک شناسی فکری بررسی شده است. جامعه آماری از بین سروده های شاملو در دفتر یکم و حجم نمونه نیز گزینشی از اشعار اوست. نتایج نشان داد که شاملو از نظر فکری دارای چند دوره بر اساس شرایط سیاسی و اجتماعی دوران زندگی اش است. دیدگاه او تحت تاثیر شرایط سیاسی و اجتماعی نسبت به انسان به مرحله ی تعالی رسید آنگونه که نوسان مقطعی در شدت و ضعف فکر او فقط به خاطر ناراحتی و گله ی او از عدم درک افراد اطرافش بود نه پشیمانی از راه و فکری که انتخاب کرده بود.

کلمات کلیدی:

شاملو، سبک فکری، انسان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/761686>

